

[Arnfast.]

ene og det andet, men da vi mener, at der stadig er mulighed for enten ved lovforslag eller ved forslag til folketingsbeslutning at drøfte tingene, hvis man finder, at boligsikringen er kommet ud af takt med udviklingen, mener vi, at denne form med en ganske automatisk sikring vil støtte og gavne kommunerne og også de enkelte borgere i en form for planlægning, sådan at de bedre kan se, hvordan tingene udvikler sig.

Det andet punkt er spørgsmålet om boligsikring til de andelshavere, som vil gå ind i andelsselskaber efter miniboligforliget. Vi var ikke med i miniboligforliget, men vi stemte for den udformning, der blev enden på det, og derfor er vi også gået ind for tanken om, at pensionister i hvert fald ikke skal være afskåret fra at deltage i disse andelsselskaber af hensyn til den boligsikring, de måtte sætte over styr.

Vi har dog været medvirkende til, at det, som man populært kalder lex Erhard herinde, nemlig at pengene ydes som et lån, der skal tilbagebetales efter afhændelse eller ved arvingers overtagelse, bliver indført i denne lov. Det er netop for at man ikke skal kapitalisere den boligsikring, som jo alligevel ville være blevet udbetalt, hvis disse ældre medborgere ikke var gået ind i andelsselskabet. Vi ønsker, at de skal have en rimelig chance for at indgå i de andelsselskaber, som muligvis bliver resultatet af miniboligforliget, og derved få en medbestemmelse sammen med de andre, der bor i den ejendom, som er overtaget. Derfor kan vi støtte denne form for boligsikring, og vi vil stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Wilhelm (VS):

Vinstresocialisterne nærer for så vidt en principiel skepsis over for ordninger som boligsikringen og i ikke mindre grad andre støtteordninger på boligområdet. Man skal ikke et sekund være i tvivl om, hvem der betaler disse støtteordninger. Man skal heller ikke et sekund være i tvivl om, at de i vidt omfang kapitaliseres til fordel for nogle helt andre, og for boligsikringsordningen er det selvfølgelig især i de uregulerede områder, at den kan virke helt urimelig; det er et synspunkt, som er blevet mere og mere accepteret af lejerbevægelsen i de seneste år.

Der er kun tale om en omfordeling inden for lønmodtagergrupperne, men med de huslejeforhøjelser, der har været i det sidste godt og vel års tid, kan det alligevel være nødvendigt i slet og ret selvforsvar at forøge den omfordeling til forsvar for de allerdårligst stillede grupper. Under den synsvinkel kan vi også medvirke til forskellige ændringer af boligsikringsordningen, når de går den rigtige vej.

De to egentlige fornyelser i den lovgivning, der er kommet denne gang, er jo for det første, at man indfører en automatisk dyrtidsregulering, og for det andet, at man muliggør en forlængelse af en boligsikringsydelse, selv om man kalder det noget andet, til pensionister, der kommer til at deltage i en andelsovertagelse af deres ejendom. Hvad det sidste angår, må vi skarpt vende os imod den diskriminering, der foretages mod forskellige pensionistgrupper, som man ikke vil have med i denne ordning. Det er ikke, fordi vi tror, ordningen i sig selv får den store praktiske betydning — det skal jeg vende tilbage til — men selve den holdning, der ligger i, at dette kun skal gælde alderspensionister og ikke invalidepensionister og andre typer af pensionister, er jo et knæfald for den såkaldte fremskridtsfilosofi, som altid laver det skel mellem den ene og den anden kategori af pensionister. Det er vi modstandere af, og vi har derfor stillet et ændringsforslag, der skulle rette op på den ting.

Når jeg siger, at det næppe får den store, reelle betydning, er det jo, fordi der næppe bliver nogen egentlige andelsovertagelser ud af det ejerlejlighedsforlig, man indgik, måske nogle få stykker i starten, og så er de nye vurderinger løbet fra den historie. Man kan hurtigt se, hvad vilkårene vil være. Det er galt nok med de lejeforhøjelser, der er kommet med den omkostningsbestemte leje; og som jo siger, at den del af lejen skal være 7 pct. af 15. vurdering. Men hvad vil det blive med andelsovertagelserne? Det bliver en ny vurdering, som i hvert fald ligger noget højere, vi kan skændes om hvor meget, men noget højere end 15. vurdering. Så bliver det med det berømte eller berygtede ågertillæg på 25 pct., og denne nye købesum skal så ikke længere forrentes med 7 pct.; men med 10 pct. Det vil uundgåeligt blive i det mindste en fordobling af boligudgiften